

اعتماد اجتماعی تعمیم یافته و عوامل اجتماعی مؤثر بر آن مطالعه موردی شهر ارومیه

سعید معیدفر^{۱*}، پرویز جهانگیری^۲

(تاریخ دریافت ۱۶/۱۱/۸۷، تاریخ پذیرش ۵/۲/۸۸)

چکیده

در دنیای معاصر دامنه کنش‌های اجتماعی از حد دوستان و آشنايان فراتر رفته و به تعامل با کنشگران ناآشنا تعمیم یافته است. علاوه بر این، در شرایط کنونی افراد ناچارند به اشخاصی که نمی‌شناسند و نهادها و سازمانهای انتزاعی و یا به ساختارهای غیر شخصی اعتماد کنند. به همین دلیل اعتماد انتزاعی و تعمیم یافته در جامعه جدید بطور خاص اهمیت پیدا کرده است. اما در جوامع در حال توسعه، بسویه ایران، مشکلاتی در این زمینه وجود دارد. دایره اعتماد در این جوامع هنوز در محدوده اقوام و خویشان و دوستان و آشنايان خلاصه می‌شود. در این جوامع انواع جدید اعتماد یعنی اعتماد تعمیم یافته و انتزاعی که لازمه تقویت هویت ملی و استحکام یک کشور است هنوز جایگاه محکمی نیافته است.

تحقیق حاضر با روش پیمایشی، درصد است وضعیت اعتماد اجتماعی تعمیم یافته در بین

* smoidfar@ut.ac.ir

۱. دانشیار گروه جامعه‌شناسی دانشگاه تهران

۲. کارشناسی ارشد جامعه‌شناسی دانشگاه تربیت مدرس

شهر و ندان ارومیه و عوامل اجتماعی مؤثر بر آن را بررسی کند. جامعه آماری این تحقیق را افراد ۱۸ سال به بالای خانوارهای ساکن در شهر ارومیه تشکیل می‌دهند که از بین آنها نمونه‌ای با حجم ۳۰۰ نفر به روش نمونه گیری خوش‌های انتخاب شده است.

در این بررسی، فرض اول بر این بوده است که میزان اعتماد اجتماعی در شهر ارومیه مانند سایر شهرهای ایران پایین است. فرض دوم بر این بوده است که با توجه به نظریه‌های مرتبط، تعاملات اظهاری، گستردگی روابط، تعهد اجتماعی، دگرخواهی، مقبولیت اجتماعی و احساس امنیت برروی اعتماد اجتماعی تعمیم‌یافته تأثیر می‌گذارند. کلیه فروض مذبور در این بررسی تایید شده‌اند به استثنای گستردگی روابط که مستقیماً بر متغیر واپسیه تأثیر نداشته و از طریق متغیرهای دگرخواهی و احساس امنیت بر آن تأثیر دارد.

واژگان کلیدی: اعتماد اجتماعی، اعتماد تعمیم‌یافته، سرمایه اجتماعی، تعهد اجتماعی، روابط اجتماعی، تعاملات اظهاری، دگرخواهی، مقبولیت اجتماعی، احساس امنیت

مقدمه

اعتماد مفهوم کانونی در نظریات کلاسیک جامعه‌شناسی و نیز محور اصلی تئوریهای نوین سرمایه اجتماعی و زمینه تعاملات و روابط اجتماعی است. در واقع مفهوم اعتماد در دیدگاه صاحب‌نظران جامعه‌شناسی جایگاه ویژه‌ای دارد. اعتماد را میتوان مهمترین پارادایم نظم و محور تفکرات جامعه‌شناسانی نظری دورکیم و توئنیس قلمداد کرد. اعتماد در عین حال بستر تعاملات و روابط اجتماعی و کانون مفهوم سرمایه اجتماعی است. نیکلاس لومان از زاویه کترل و پیش‌بینی کنش اجتماعی نگاه کارکردنی به اعتماد دارد، بویژه در شرایط جامعه مدرن که توان با پیچیدگی، ریسک و خطر پذیر است. در چنین شرایطی اعتماد، نقش مهمی در تبیین و حفظ نظم اجتماعی بازی می‌کند. زتومگا، گیدنر و کلمن نیز هر کدام نقش مثبتی برای اعتماد اجتماعی قائل هستند. در واقع اعتماد اجازه می‌دهد که افراد به راحتی با یکدیگر ارتباط برقرار کنند و به واسطه این تسهیل کنش است که از اعتماد به عنوان یکی از مهمترین ابعاد سرمایه

اجتماعی یاد می شود (کلمن، ۱۳۷۷: ۴۵۶).

شواهد بسیاری دال بر کاهش اعتماد اجتماعی در تمام ابعاد و سوگیری عاطفی و خاص‌گرا در روابط کنشگران در تمام سطوح در جامعه ایران وجود دارد (چلبی، ۱۳۷۵: ۷۷). نتایج بسیاری از مطالعات در سطح کشور حاکی از کاهش نسبی اعتماد اجتماعی در نزد اقشار مختلف اجتماع دارد. پژوهشی که در مورد ارزشها و نگرشهای ایرانیان در سال ۱۳۸۰ توسط دفتر طرح‌های ملی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی انجام گرفت، نشان می‌دهد که به طور کلی بی‌اعتمادی در بین افراد جامعه حاکم است، مثلاً در رابطه با رواج دوروثی در بین مردم بیشترین پاسخها زیاد و خیلی زیاد به ترتیب $\frac{37}{4}$ و $\frac{29}{4}$ درصد بوده است (دفتر طرح‌های ملی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی، ۱۳۸۰). همچنین، نتایج این پژوهش در سال ۱۳۸۲ حاکی از آن است که میزان اعتماد مردم به کسانی که نمی‌شناسند یعنی همان اعتماد تعمیم‌یافته برابر $\frac{14}{2}$ درصد است که بسیار پایین است (دفتر طرح‌های ملی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی، ۱۳۸۲).

پژوهشی که توسط چلبی در مورد نظام شخصیت در ایران انجام گرفته است نشان می‌دهد که میزان اعتماد تعمیم‌یافته در هیچ یک از شهرهای مورد مطالعه در سطح قابل قبولی نیست و این امر بالقوه مخل نظم بوده و به انزوای اجتماعی کمک می‌کند (چلبی، ۱۳۸۱: ۱۷). به این ترتیب می‌توان گفت: اعتماد اجتماعی تعمیم‌یافته وضعیت مطلوبی در جامعه ما ندارد.

این در حالی است که وضعیت اعتماد اجتماعی از نوع جدید آن در شهر ارومیه نیز چندان تفاوتی با وضعیت اعتماد در سطح کشور ندارد. یافته‌ها و پیمایش ارزشها و نگرشهای ایرانیان در شهر ارومیه نشان می‌دهد که اگرچه میزان اعتماد بین شخصی در حد مطلوب بوده است، به طوریکه $\frac{90}{7}$ درصد شهروندان ارومیه اعتماد زیاد به اعضای خانواده و $\frac{80}{9}$ و $\frac{72}{7}$ درصد نیز اعتماد زیاد به اقوام و خویشان و دوستان دارند. اما از طرف دیگر میزان اعتماد انتزاعی و تعمیم‌یافته در بین شهروندان ارومیه در حد متوسط و پایین بوده است. به طوریکه $\frac{4}{6}$ درصد افراد، اعتماد به بنگاه دارها، $\frac{40}{4}$ درصد به قضات، $\frac{16}{3}$ درصد به کسبه، $\frac{49}{5}$ درصد به نیروی انتظامی، $\frac{34}{4}$ درصد به روزنامه نگاران، $\frac{12}{9}$ درصد به تجار و بازاریان و $\frac{24}{2}$ درصد به

ارتشی‌ها اعتماد زیاد دارند (دفتر طرح‌های ملی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی، ۱۳۸۰). ضمناً تنها ۱۱/۷ درصد افراد نمونه در شهر ارومیه در سال ۸۲ گفته‌اند که به دیگرانی که نمی‌شناسند اعتماد زیاد دارند و البته میزان این اعتماد در جوانان ۱۵ تا ۲۹ سال از این هم کمتر و برابر ۹/۸ درصد است (دفتر طرح‌های ملی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی، ۱۳۸۲).

بنابر شواهد، میزان اعتماد در سطح بین شخصی نسبتاً بالاست. به ویژه، خانواده و خویشاوندان جایگاه مهمی در این سطح دارند. در حقیقت براساس یافته‌های موجود می‌توان گفت که این شکل از اعتماد با چالشی مواجه نیست. اما در سطح اعتماد تعمیم‌یافته، آنجا که بحث روابط مدنی و اجتماعی به میان می‌آید، یافته‌ها حاکی از میزان اعتماد متوسط رو به پایین در جامعه است.

با در نظر گرفتن این مسأله که در یک جامعه پیشرفت، بالا بودن اعتماد انتزاعی و تعمیم‌یافته از شاخصه‌های مهم به شمار می‌رود، لذا پایین بودن این نوع اعتماد در هر جامعه‌ای از موانع اصلی توسعه و پیشرفت محسوب می‌شود. از این رو لازم است نسبت به میزان نسبتاً پایین اعتماد تعمیم‌یافته در ایران توجه جدی شود و برای ارتقاء این نوع از اعتماد کاری انجام داد. عدم اهتمام نسبت به چنین کاری ممکن است در آینده موجب ضعف فرهنگ شهروندی و هویت ملی شود و جامعه را با چالش‌های جدی‌تری مواجه سازد و حرکت توسعه‌ای کشور را به تعویق اندازد.

با توجه به آنچه گفته شد این پژوهش بر آن است تا ضمن شناخت و آگاهی از وضعیت اعتماد اجتماعی تعمیم‌یافته در بین شهروندان ارومیه، علل و عوامل اجتماعی مؤثر بر اعتماد تعمیم‌یافته را بررسی کند. با این وصف، سؤال اصلی تحقیق این است که آیا اعتماد اجتماعی تعمیم‌یافته در بین شهروندان ارومیه پایین است و اگر چنین است علل و عوامل اجتماعی مؤثر بر آن کدامند؟

مبانی نظری:

مفهوم و انواع اعتماد

اعتماد در واقع یک نگرش مثبت به فرد یا امری خارجی است و مبین میزان ارزیابی از

پدیده‌ای است که با آن مواجه ایم. به عبارتی دیگر، اعتماد، احساسی است که فرد یا افراد درباره چیزی تأیید شده دارند (عباس زاده ۱۳۸۳: ۲۶۹). اعتماد دارای دو عنصر اعتماد کننده و اعتماد شونده^۱ است که میان آنان تعامل وجود دارد. در این تعامل اجتماعی طرفین انتظار دارند منافعشان برآورده شود. در روابط بین اعتماد کننده و اعتماد شونده انتظارات متقابل مطرح است، یعنی هر دو طرف انتظار دارند که در پی روابط اجتماعی، از منافع آن بهره‌مند شوند و ضرر و زیان را به حداقل برسانند (همان، ۲۶۹-۲۷۰).

کلمن نیز اعتماد را کیفیتی از رابطه می‌داند، که در آن حداقل دو طرف وجود دارند. اعتماد کننده و امین. او هر دو را هدفمند، عنوان می‌کند هدفی که تأمین منافع است (کلمن، ۱۳۷۷: ۵۳). اما زتومپکا اعتماد را نوعی شرط بندی تعریف می‌کند که بر کنش دیگران در آینده مبتنی است. (Sztompka, 2000: 25). او سه مبنای اصلی برای اعتماد تعریف کرده است که عبارتند از: ارزشمندی اعتماد بازتابی، خوش بینی عوامل و فرهنگ اعتماد (Sztompka, 2000: 70). لومان اعتماد را از مفهوم اطمینان تمیز داده و معتقد است، اعتماد با مفهوم مخاطره یا ریسک در ارتباط است و در دوران اخیر (مدرنیته) مطرح شده است.. وی کارکرد اعتماد را درون نظام اجتماعی مورد بررسی قرار می‌دهد و با کارکرد قانون در جامعه مقایسه می‌کند. به اعتقاد لومان کارکرد اعتماد در نظام اجتماعی این است که عدم تعیین اجتماعی را کاهش و بدین ترتیب قابلیت پیش‌بینی رفتارها را افزایش می‌دهد. اعتماد در واقع یک نوع مکانیسم اجتماعی است که در آن انتظارات، اعمال و رفتار افراد تنظیم و هدایت می‌شود. (Luhmann 1979: 6). او می‌گوید باید اعتماد و آشنایی را از همدیگر تفکیک کنیم. آشنایی یک حقیقت غیرقابل اجتناب زندگی است و اعتماد یک راه حل برای مسائل خاص ریسک است. (همان، ۱۹۷۹: ۱۶). اما گیدنر برخلاف نظر لومان معتقد است مفهوم اطمینان و اعتماد به طور نزدیکی به هم مربوطند و در عین حال، اعتماد و امنیت وجودی را نیز به هم وابسته می‌داند. وی احساس امنیت را اطمینانی می‌داند که بیشتر افراد به تداوم تشخیص هویت خود و دوام محیط‌های اجتماعی و مادی کنش در اطراف خود دارند (گیدنر، ۱۳۸۲: ۶۰-۶۱).

۱. این دو عنصر می‌توانند فرد، گروه (گروههایی از قبیل خانواده، قوم، دوستان و...)، سازمان، ملت و یک ملت وغیره باشند.

اریک اسلامر در یک تقسیم بندی دیگر، اعتماد را در دو دسته تجربی و اخلاقی قرار می‌دهد و معتقد است که اعتماد تجربی مبتنی بر دانش و شناخت ریسک از قبل در ارتباط با افرادی است که آنها را می‌شناسیم. اما اعتماد اخلاقی بعنوان شالوده اعتماد عام در ارتباط با افرادی است که آنها را نمی‌شناسیم و بیشتر افراد را در ارزشهای اخلاقی اساسی سهیم و مشترک می‌دانیم (ادهمی، ۱۳۸۶: ۶۶).

او فه ا نوع اعتماد اجتماعی را مطرح کرده است: ۱- اعتماد شهر و ندان به همشهری‌های خود یا مقوله فرعی دنیای «دیگران». ۲- اعتماد شهر و ندان به نخبگان سیاسی یا نخبگان سایر بخش‌ها (از قبیل نمایندگان کلیساها، رسانه‌ها، پلیس، نظام دادگاه یا پژوهشگان). ۳- اعتماد نخبگان به یکدیگر و نخبگان دیگر بخش‌ها از قبیل نخبگان بخش‌های تجاری، کارگری، دینی، دانشگاهی، ارتضی و... ۴- اعتماد سطوح بالا به سطوح پایین جامعه. اعتماد نخبگان درباره گرایشات رفتاری توده‌ها. اگرچه بیشتر مطالعات بر دو میان حوزه روابط اعتماد تمرکز داشته‌اند، ولی او فه بر اعتماد افقی در میان غیر نخبگان تأکید دارد (تاجبخش، ۱۳۸۴: ۲۰۶-۲۰۷).

گیدنر نیز اعتماد اجتماعی را به چهار دسته ۱- اعتماد بنیادی ۲- اعتماد بین شخصی ۳- اعتماد انتزاعی و ۴- اعتماد تعمیم‌یافته تقسیم می‌کند. دسته اول اعتماد به افرادی است که در روابط رودررو می‌شناسیم مانند خانواده و خویشاوندان و دوستان. دسته دوم اعتماد به نهادها و سازمانهای اجتماعی و افراد حقوقی است مانند پلیس، قضات، اساتید و معلمین، هنرمندان و.... دسته سوم اعتماد به افرادی است که نمی‌شناسیم مانند شهر و ندانی که در شهر و کشور خود با آنان هم‌شهری یا هموطن هستیم اما هیچ شناخت دیگری از آنان نداریم (گیدنر، ۱۳۸۰).

عوامل اجتماعی مؤثر بر اعتماد:

دورکیم عامل همبستگی در هر جامعه‌ای را اخلاق، هنجارها و شیوه‌های رفتار و... می‌داند. وی معتقد است که در عصر حاضر رشد فعالیت‌های اقتصادی، شهرگرایی، فردگرایی، تخصص‌گرایی، حرفة‌ای و رشد دولت بروکراتیک، موجب سستی و از میان رفتن کارکردهای خانواده، مذهب، منطقه و همسایگی شده‌اند که سابقًا مکانیزم‌هایی در جهت پیوند افراد به جمع بوده‌اند (ترنر،

۱۳۷۱: ۳۹۱). ضعف پیوندهای اجتماعی نیز به نوبه خود اعتماد اجتماعی را تضعیف می‌کند. دورکیم تقویت پیوندهای عاطفی میان آحاد اجتماعی و علاقه متقابل در اعضاء گروههای اجتماعی را چاره‌ساز دانسته و معتقد است وجود گروههای حرفه‌ای، که افراد را در ارتباط شخصی و نزدیک با دیگران قرار می‌دهند می‌توانند زمینه ساز تقویت پیوندهای اجتماعی و در نتیجه اعتماد متقابل باشد (کمالی، ۱۳۸۳: ۲۲-۲۸).

در تحلیل عوامل مؤثر بر اعتماد اجتماعی دو رویکرد را می‌توان از یکدیگر تفکیک کرد. در رویکرد اول اعتماد سر در ویژگی‌های فردی و شخصی دارد و در رویکرد دوم اعتماد تابع عوامل ساختاری و اجتماعی است. رویکرد اول عمدتاً در سطح خرد رویکرد دوم در سطح کلان قرار می‌گیرد.

کلمن در رابطه با تحلیل سطح خرد اعتماد با رویکرد کنش انتخاب عاقلانه، اعتماد را مورد بررسی قرار می‌دهد. وی در این رابطه می‌گوید که اعتماد کننده بالقوه باید تصمیم بگیرد از بین دو حالت، یکی را انتخاب کند، بین اعتماد نکردن (که در آن صورت تغییری در فایده‌اش بوجود نمی‌آید) و اعتماد کردن. در حالت دوم فایده مورد انتظار نسبت به وضع فعلی او عبارت است از منفعت بالقوه ضرب در بخت منفعت، منهاج زیان بالقوه ضرب در بخت زیان کنشگران عقلانی. اگر در این معادله، نسبت منفعت به زیان، بیشتر از نسبت مقدار زیان بالقوه به مقدار منفعت بالقوه باشد، فرد اعتماد می‌کند. این سه عنصر اصلی و شیوه ترکیب آنهاست که کنشگران را وادر به شرط‌بندی یا اعتماد کننده بالقوه را وادر به اعتماد می‌کند.

اما در سطح کلان، کلمن از نظام‌های اعتماد سخن می‌گوید. او در بحث خود از نظام‌های اعتماد، سه نظام را از یکدیگر متمایز کرده است. الف) نظام اعتماد متقابل ب) نظام اعتماد واسطه‌ای و ج) نظامی که در آن شخص ثالث مطرح است (کلمن، ۱۳۷۷: ۱۵۸).

بطور کلی می‌توان گفت کلمن در دو سطح خرد و کلان اعتماد را بررسی کرده است. در سطح خرد تنها بحث از رابطه اعتماد بین دو فرد است اما در بحث کلان کلمن از نظام پیچیده‌ای سخن می‌گوید که بیش از دو عامل و در مواردی چندین عامل در فراگرد اعتماد دخیل هستند و افراد بر مبنای یک سری ارزش‌های مشترک به یکدیگر اعتماد می‌کنند.

اما پاتنام به عنوان ویژگی‌های فردی، میزان اعتماد افراد را با وضعیت پایگاه اجتماعی، میزان تحصیل، میزان درآمد و تجارت شخصی آنها مرتبط می‌داند. پاتنام در موضوع اعتماد، البته به عوامل اجتماعی اهمیت بیشتری می‌دهد. او در این زمینه می‌گوید: «منابع اعتماد به ما چیزهای زیادتری در رابطه با جوامع و سیستم‌های اجتماعی می‌گویند تا ویژگی‌های شخصی افرادی که در آن جوامع زندگی می‌کنند» (Putnam, 2000: 137). به نظر پاتنام افراد، هنجارهای اساسی، مشارکت، همکاری و مبادله را از طریق پیوستگی و تعلق گروهی یاد می‌گیرند و سپس به همدیگر اعتماد می‌کنند. به نظر وی به همین دلیل، میزان اعتماد در اجتماعات کوچک و محدود بیشتر از اجتماعات بزرگ و گسترده با جمعیت بالاست. بنابراین از دیدگاه پاتنام میزان گستردگی روابط بر میزان اعتماد مؤثر است.

اما فوکویاما بیشتر به اعتماد تعمیم‌یافته توجه دارد او در این باره می‌گوید: اشکال مختلف «سرمایه اجتماعی» مردم را قادر می‌سازد که به یکدیگر اعتماد کنند. از نظر او میزان سرمایه اجتماعی در وسعت و شعاع اعتماد اجتماعی تاثیر دارد. هر چه میزان گستردگی روابط برون گروهی با آثار خارجی مثبت آن تقویت گردد بر میزان شعاع اعتماد اجتماعی افزوده می‌شود. متقابلاً هر چه میزان گستردگی روابط برون گروهی کاهش یابد میزان اعتماد هم کاهش می‌یابد (امیر کافی، ۱۳۷۴: ۱۲-۱۳).

اما منشاء مهم اعتماد در نظریه زتوompka علاوه بر اطلاعات، قواعد و هنجارهای جمعی است که از طریق جامعه پذیری در درون افراد نهادینه شده و افراد براساس آن عمل می‌کنند. به زعم زتوompka «تعهدات پایه‌ای¹» تسهیل‌کننده اعتماد است. براساس این تعهدات، افراد معتقد بطور قاطعانه، متن رفتار خودشان را تغییر داده و آنرا بسیار جدی، محکم و با هزینه‌ای معین برای آزادی‌های معمول، بنا می‌کنند. همچنین، افراد در چنین وضعیتی، دستان یکدیگر را به منظور پایبندی و اعتماد می‌فشارند.» (Ztompka, 2000: 87-97).

در تحلیلی دیگر کلاوس اووه معتقد است ارتباط متقابل و مستمر افراد باعث ایجاد نوعی تعهد اخلاقی و احساس تعلق آنان به جامعه می‌شود که در نتیجه آن اعتماد اجتماعی تقویت

1. Pre- commitment

خواهد شد. تعامل و آشنایی افراد با یکدیگر باعث کسب آگاهی و اطلاعات از دیگران و نظارت بر آنان و قابلیت پیش بینی رفتار افراد می شود و این عوامل اطمینان و اعتماد متقابل را افزایش می دهد. بنابراین اعتماد، پس از این که نسبت به کسی ابراز شد، از دو راه خود را تقویت می کند: در نظر گرفتن وظیفه و منابع فردی (تاجبخش، ۱۳۸۴: ۲۰۶-۲۰۷).

از نظر چلبی، اعتماد ریشه در وابستگی عاطفی دارد. به اعتقاد او هرگاه عواطف مثبت، زمینه رشد یافته و بتواند در میان افراد انتقال یابند، اعتماد ایجاد و تقویت می گردد. در ارتباط با چگونگی انتقال عواطف، او معتقد است تعاملات اظهاری یا روابط گرم در این زمینه نقش کلیدی دارند.

تعاملات اظهاری برخلاف تعاملات ابزاری حامل عواطف، دوستی و صمیمیت و اعتماد می باشند. چلبی در نظریه خود علاوه بر تأثیر روابط اظهاری و ابزاری بر اعتماد بین شخصی به بررسی نقش اینگونه روابط بر اعتماد تعیین یافته می پردازد. به اعتقاد او تمایل به ایجاد روابط اظهاری و تمایل به ایجاد روابط ابزاری معکوس یکدیگر هستند. در ارتباط با ترکیب روابط ابزاری و اظهاری در جامعه مدنی و انجمن های داوطلبانه، ترکیب روابط مذکور در سنخ شناسی دو قطبی توپیس مفهوم خود را از دست می دهد. به این معنا که ما دیگر با یک «جامعه» یا «جامعه ناب» مواجه نیستیم، بلکه با ترکیبی از این دو که در قالب «اجتمع جامعه ای» مطرح می شود سروکار داریم. مشخصه اجتماع جامعه ای، این است که ویژگی های مثبت اجتماع و جامعه مورد نظر توپیس را دارا است.

بنابراین براساس دیدگاه دوم (شکل گیری اعتماد در درون «ما» یا «اجتمع») پایه های اعتماد بر احساسات جمعی استوار است. با شکل گیری «ما» بعد عاطفی آشکارتر می شود و افراد نسبت به هم نوعی دلبستگی عاطفی پیدا می کند و دیگر صرفا به خاطر رفع نیازهای عادیشان (دبال کردن منافع شخصی) با دیگران رابطه برقرار نمی کنند. آنها دیگر همنوعان خود را رقیب و دشمن نمی پنداشند و از اینکه در میان آنها هستند احساس امنیت می کنند و این خود اعتماد میان آنها را تقویت می کند.

چارچوب نظری و مدل تحلیل

در ارتباط با اعتماد و علل شکل‌گیری آن غالباً دو دیدگاه نظری مطرح است، در دیدگاه اول، انسانها موجوداتی معقول پنداشته شده‌اند و کنش‌های آنها بر این اساس تبیین و تفسیر می‌شود. اما در دیدگاه دوم هر دو بعد انسان یعنی عقل و احساس مورد توجه قرار گرفته و برای کنش انسانها هم وجهی ارادی، داوطلبانه و معقول در نظر گرفته می‌شود و هم اعتقاد بر این است که این کنش‌ها در یک قالب اجتماعی- هنجاری (احساس) انجام می‌گیرند.

دیدگاه اول (دویچ، کلمن، جانسون و پیرس...) «حسن ظن» را هسته مرکزی اعتماد می‌دانند. در دیدگاه اول، در یک رابطه مبتنی بر اعتماد، حداقل دو طرف شرکت دارند: ۱- اعتماد کننده ۲- فرد مورد اعتماد. در این رابطه هر دو طرف در دنبال کردن منافع خود هدفمند هستند و اعتماد، حاصل ریسک‌های مقابله میان این دو است. در اینجا این نکته وجود دارد که اگر این گفته کلمن را بپذیریم که اعتماد کردن مستلزم قرار دادن داوطلبانه منابع در اختیار طرف مقابل است که بدون اخذ هرگونه تعهد رسمی و قانونی انجام می‌گیرد، در چنین شرایطی اقدام ما نتیجه حسن ظن است و نه مخاطره پذیری و ریسک.

با این وصف، دیدگاه دوم ضمن قبول این مطلب که در یک رابطه مبتنی بر اعتماد، صداقت، صراحة، سهیم کردن، حمایت، همکاری، اطمینان و... وجود دارد، اما این فرض را که اقدام به هر کدام از موارد فوق مخاطره آمیز است را مورد تردید قرار می‌دهد. نکته دیگری که دیدگاه دوم به آن اشاره می‌کند این است که در فرد اعتماد کننده صداقت، سهیم کردن همکاری، اطمینان وجود دارد. اگر کسی به اطرافیان خود حسن ظن داشته باشد مسلمان است به آنها صداقت و صراحة هم دارد و میزان همکاری و اطمینانش هم بالا خواهد بود، چون اساساً ریشه همه آنها به یک چیز یعنی حسن ظن بر می‌گردد. این امر را می‌توان در روابط رمانیک، خانوادگی و دیگر گروه‌ها مشاهده نمود.

با توجه به شرایط خاص جامعه ایران، که جامعه‌ای در حال گذار است، تئوریهای دیدگاه دوم که هر دو بعد اعتماد را در نظر می‌گیرند مورد استفاده در این بررسی قرار گرفته است.

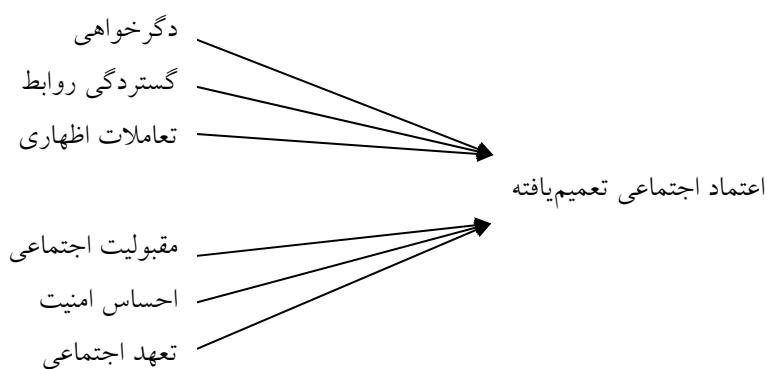
براساس مطالب پیش گفته و تحلیل اندیشه‌های پاتنام، فوکویاما، زتومکا، کلاس اووه، گیدنر و چلبی درباره عوامل شکل‌گیری و تداوم اعتماد اجتماعی می‌توان گفت روابط و معاشرت پذیری اجتماعی است که خمیر مایه اعتماد اجتماعی را تشکیل می‌دهد. در قالب اعتماد تعمیم‌یافته گستره و شعاع این روابط سهم و نقش کلیدی پیدا می‌کند، چرا که در صورت وجود اعتماد تعمیم‌یافته دایره شمول افرادی که می‌توان به آنها اعتماد کرد وسیع‌تر می‌گردد و در واقع گروهی که فرد عضویت آنرا پذیرفته و اجتماعی که او به آن تعلق دارد بزرگتر می‌شود.

هنگامی که فرایند فوق صورت گرفت و احساس تعلق اجتماعی به اجتماع یا گروه تقویت گردید، همزمان با آن امنیت ایجاد می‌گردد، چرا که افراد در حوزه‌ای قرار می‌گیرند که جزء شمول اخلاقی است. بنابراین در چنین فضایی کسی در صدد آسیب رساندن به دیگران نیست و از میزان آسیب پذیری و ریسک کاسته می‌شود و در نتیجه عواملی که بیشترین مانع را در ایجاد و تقویت اعتماد به وجود می‌آورند مثل اضطراب، نگرانی و ترس وجود ندارد، با از بین رفتن ترس و نگرانی‌ها تغییر مهمی حاصل می‌شود و دوستی‌ها افزایش می‌یابد، با تقویت دوستی، مودت، اخوت و تعهد در ابعاد مختلف شکل می‌گیرد، و افراد در آن حوزه نسبت به یکدیگر احساس مسؤولیت می‌کنند. در این حالت احساس امنیت در اجتماع تقویت می‌گردد که خود مقوم و تبیین کننده اعتماد اجتماعی تعمیم‌یافته است.

اگر تعاملات اظهاری و گستردگی روابط به گونه‌ای رشد یابند که احساس تعلق خاطر جمعی و همچنین همبستگی اجتماعی در بالاترین سطح خود قرار گیرد، می‌توان انتظار داشت که افراد در روابط خود با سایر اعضای جامعه بالاتر از سطح تعهد خود یا به عبارت دیگر دگرخواهانه عمل کنند. پس می‌توان گفت دگرخواهی عبارت است از اینکه فرد بالاتر از تعهداتش عمل کند، به طوری که منافع دیگران را بر منافع خود ترجیح دهد. اگر چنین امری تحقق یابد، زمینه‌ای فراهم می‌شود که در آن انسانیت اهمیت می‌یابد و انسانها مورد عزت و احترام قرار می‌گیرند. در چنین شرایطی مقبولیت اجتماعی زمینه رشد می‌یابد، به این معنا که دیگر انسانها به عنوان موجوداتی خونخوار، حریص، ستیزه جو، قدرت طلب و غیر قابل اعتماد

و... مطرح نمی‌باشد بلکه برعکس، آنها به عنوان موجوداتی صلح طلب، خواهان آرامش، مشارکت جو، نوع دوست و دگرخواه و قابل اعتماد مورد توجه قرار می‌گیرند. با این وصف، می‌توان برای تحلیل اعتماد اجتماعی مدل اولیه و فرضیه‌های مرتبط با آن را ارائه کرد.

مدل تحلیل

فرضیات

- ۱- بین تعاملات اظهاری و اعتماد اجتماعی تعمیم یافته رابطه معنی دار وجود دارد.
- ۲- بین گستردنگی روابط و اعتماد اجتماعی تعمیم یافته رابطه معنی دار وجود دارد.
- ۳- بین مقبولیت اجتماعی و اعتماد اجتماعی تعمیم یافته رابطه معنی دار وجود دارد.
- ۴- بین دگرخواهی و اعتماد اجتماعی تعمیم یافته رابطه معنی دار وجود دارد.
- ۵- بین احساس امنیت و اعتماد اجتماعی تعمیم یافته رابطه معنی دار وجود دارد.
- ۶- بین تعهد اجتماعی و اعتماد اجتماعی تعمیم یافته رابطه معنی دار وجود دارد.

روش تحقیق:

تحقیق حاضر با هدف تبیین وضعیت اعتماد اجتماعی از نوع تعمیم یافته در شهر ارومیه به روش پیمایشی انجام گرفته و همچنین داده‌ها بر مبنای متغیرهای تحقیق با استفاده از پرسشنامه

و تکنیک مصاحبه جمع آوری شده است.

جامعه آماری این تحقیق مجموعه افراد ۱۸ سال به بالای خانوارهای معمولی ساکن در شهر ارومیه است. براساس گزارش مرکز آمار ایران، شهر ارومیه دارای ۲۴۶۶۵۶ نفر جمعیت ۱۸ سال به بالا است.

برای نمونه گیری از روش نمونه گیری خوشبای چند مرحله‌ای استفاده شد. در این روش از بین مناطق چهار گانه ارومیه دو منطقه ۱ و ۳ بطور تصادفی انتخاب گردید. برای تعیین حجم نمونه تحقیق نیز از فرمول کوکران استفاده گردید که براساس آن ۳۰۰ نفر به عنوان حجم نمونه بدست آمد

در پژوهش حاضر با توجه به سطح سنجش متغیرهای مستقل و وابسته از آماره‌های توصیفی و آزمونهای همبستگی پیرسون، رگرسیون چند متغیره و مقایسه میانگین‌ها t -test, f -test با کاربرد نرم افزار آماری spss استفاده شده است.

برای تعیین اعتبار ابزار اندازه گیری، پرسشنامه حاوی سوالات مربوط به متغیرهای مستقل (تعامالت اظهاری، گستردنگی روابط، مقبولیت اجتماعی، احساس امنیت، دگرخواهی و تعهد اجتماعی) و متغیر وابسته اعتبار اجتماعی تعیین یافته در اختیار متخصصان در این زمینه بویژه اساتید راهنمای و مشاور قرار گرفت و بعد از جمع آوری نظرات آنان گویه‌های ضعیف و نامناسب حذف و یا اصلاح شدند. برای تعیین اعتبار سازه نیز از تحلیل عامل با دو روش اکتشافی و تأییدی استفاده شد. همچنین برای تعیین پایایی گویه‌ها ابتدا با آزمودن پرسشنامه از طریق یک پیش آزمون با نمونه‌ای ۳۰ نفره سوالات ضعیف حذف شده و پایایی سایر گویه‌ها با ضریب آلفای کرونباخ تأیید شد.

یافته‌های تحقیق:

همانگونه که در جدول زیر ملاحظه می‌کنید، سن پاسخگویان از ۱۸ سال تا بیش از ۶۰ سال است. میانگین سنی پاسخگویان ۲۸ سال است و بیشترین تعداد پاسخگویان در گروه سنی ۲۴-۱۸ سال قرار دارند که این گروه شامل $45/3$ درصد از پاسخگویان جوان را در بر می‌گیرد و

همچنین از تعداد کل پاسخگویان، $35/7$ درصد زن و $64/3$ درصد مرد می‌باشند و از تعداد کل پاسخگویان $55/3$ درصد آنها را قومیت ترک، 38 درصد کرد و $6/7$ درصد آنها را قومیت فارس تشکیل می‌دهند.

جدول ۱ توزیع فراوانی جنسیت، سن، قومیت

درصد	فراوانی	طبقات متغیرها	عنوان متغیرها
$35/7$	۱۰۷	زن	جنسیت
$64/3$	۱۹۳	مرد	
۱۰۰	۳۰۰	جمع	
$45/3$	۱۳۶	۱۸-۲۴	سن
۲۹	۸۷	۲۵-۳۱	
۱۱	۳۳	۳۲-۳۸	
$14/7$	۴۴	۳۹ سال به بالا	
۱۰۰	۳۰۰	جمع	
$55/3$	۱۶۶	ترک	قومیت
$6/7$	۲۰	فارس	
۳۸	۱۱۴	کرد	
۱۰۰	۳۰۰	جمع	

متغیر وابسته (اعتماد تعییم یافته):

برای سنجش متغیر وابسته اعتماد اجتماعی تعییم یافته که مشکل از پنج بعد (صدقت، صراحة، سهیم کردن، تمايلات همکاری جويانه و اطمینان) است از 21 گويه استفاده شد که به ترتیب سوالات 1 تا 21 پرسشنامه را تشکیل می‌دهند. که در قالب طیف لیکرت مورد سنجش قرار گرفته اند براساس ترکیب نمرات این گویه‌ها میانگین توزیع برابر با $65/81$ و میانه آن 65 است. بزرگی نسبی میانگین از میانه نشان دهنده آن است که تراکم بیشتر در سطح پایین میانگین است به این معنی که اعتماد اجتماعی تعییم یافته در بین پاسخگویان تا حدودی پایین است.

جدول ۲ توزیع فراوانی مطلق و درصدی اعتماد تعییم یافته

درصد	فراوانی	میزان اعتماد تعییم یافته
۳۷/۷	۱۱۳	پایین
۵۹	۱۷۷	متوسط
۳/۳	۱۰	بالا
۱۰۰	۳۰۰	جمع

میانگین = ۶۵/۸۱؛ میانه = ۶۵؛ انحراف معیار = ۱۰/۳۶؛ ماکزیمم = ۱۰۶؛ مینیمم = ۴۱

بررسی رابطه بین متغیرهای زمینه‌ای و متغیر وابسته:

همانطوری که در جدول ذیل مشاهده می‌شود غیر از متغیر قومیت که رابطه معناداری با متغیر وابسته اعتماد اجتماعی تعییم یافته دارد سایر متغیرهای زمینه‌ای (سن، جنسیت و تحصیلات) رابطه معناداری با متغیر وابسته ندارند.

جدول ۳ نتایج رابطه متغیرهای زمینه‌ای و متغیر وابسته (اعتماد اجتماعی تعییم یافته)

اعتماد تعییم یافته	متغیر وابسته متغیرهای زمینه‌ای
$r = -0.061$ $sing = +0.289$ $N = 300$	سن
$T = -0.0492$ $sing = +0.023$ $N = 300$	جنسیت
$F = 2/178$ $sing = +0.115$ $N = 300$	تحصیلات
$F = 8/214$ $sing = +0.000$ $N = 300$	قومیت

بررسی رابطه بین متغیرهای مستقل و متغیر وابسته:

همانطوری که در جدول ذیل مشاهده می‌شود غیر از متغیر گستردگی روابط که رابطه معناداری با متغیر وابسته اعتماد اجتماعی تعمیم‌یافته ندارد بقیه متغیرهای مستقل رابطه معناداری با متغیر وابسته دارند همچنین غیر از متغیر احساس امنیت که درجه همبستگی آن با متغیر وابسته ضعیف است درجه همبستگی سایر متغیرهای مستقل با متغیر وابسته در سطح متوسط است.

جدول ۴ نتایج آزمون همبستگی پیرسون بین متغیرهای مستقل و وابسته

متغیرهای مستقل و وابسته ***** متغیر وابسته	تعاملات اظهاری	گستردگی روابط	مقبولیت اجتماعی	دگرخواهی	احساس امنیت	تعهد اجتماعی
اعتماد اجتماعی تعمیم یافته	$r = 0/30$ $sign = 0/000$ $N = 300$	$r = 0/1$ $sign = 0/008$ $N = 300$	$r = 0/41$ $sign = 0/000$ $N = 300$	$r = 0/304$ $sign = 0/002$ $N = 300$	$r = 0/201$ $sign = 0/001$ $N = 300$	$r = 0/399$ $sign = 0/001$ $N = 300$

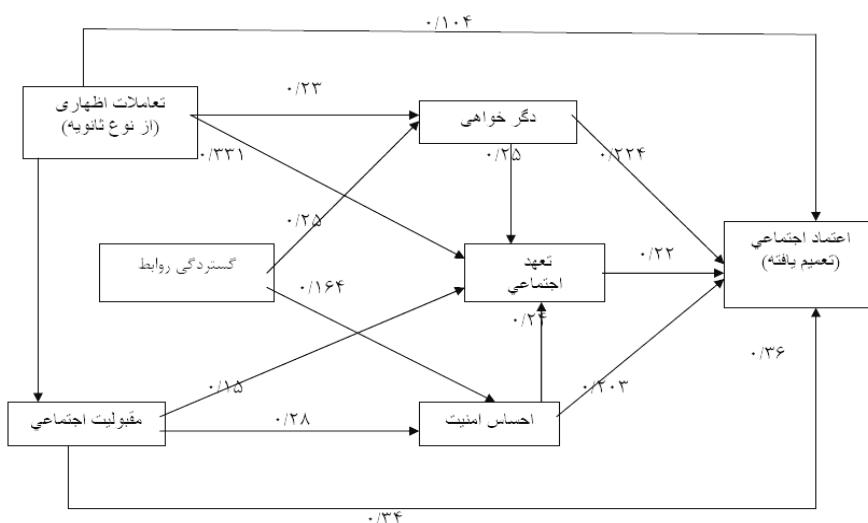
رگرسیون چند گانه برای شاخص اعتماد اجتماعی تعمیم‌یافته:

برای پیش‌بینی اعتماد اجتماعی تعمیم‌یافته مجموعه متغیرهای اصلی وارد معادله رگرسیون شدند. بنابراین متغیرهای (تعاملات اظهاری، گستردگی روابط، مقبولیت اجتماعی، احساس امنیت، دگرخواهی، تعهد اجتماعی و قومیت) در ارتباط با متغیر وابسته (اعتماد تعمیم‌یافته) با هم وارد معادله شده در جدول زیر مقادیر بتا (Beta) که نشان دهنده تأثیر هریک از متغیرهای مستقل بر اعتماد اجتماعی تعمیم‌یافته است به همراه با ضریب تعیین (R Square) و ضریب همبستگی چند گانه (R) آمده است.

جدول ۵ رگرسیون چندگانه برای اعتماد اجتماعی یافته

Std. Error of the Estimate	Adjusted R Square	R Square	R
.۸/۸۷۷۴۲	.۰/۲۷	.۰/۲۹	(a) .۰/۵۴
Sig	Beta	متغیر	
.۰/۰۰۰		Constant	
.۰/۰۳۴	.۰/۱۰۴	تعاملات اظهاری	
.۰/۸	.۰/۰۰۸	گستردگی روابط	
.۰/۰۰۰	.۰/۳۴	مقبولیت اجتماعی	
.۰/۰۰۲	.۰/۲۰۳	احساس امنیت	
.۰/۰۰۰	.۰/۲۲۴	دگرخواهی	
.۰/۰۰۱	.۰/۲۲	تعهد اجتماعی	

براساس نتایج رگرسیون چندگانه، ضریب همبستگی چندگانه برای متغیر اعتماد اجتماعی تعییم یافته $R = .0/54$ می باشد. به این معنا که پنج متغیر تعاملات اظهاری، مقبولیت اجتماعی، دگرخواهی، تعهد اجتماعی، احساس امنیت به میزان $.0/54$ با اعتماد اجتماعی تعییم یافته همبستگی دارند. ضریب تعیین (واریانس تبیین شده) $R^2 = .0/29$ و ضریب تعیین تعدیل شده آن برابر با $.0/27 = R$ است. به این ترتیب متغیرهای فوق $.0/27$ درصد کل واریانس اعتماد اجتماعی تعییم یافته را تبیین می کنند. مقدار F با درجه آزادی ۷ برابر با $16/45$ است که در سطح $.0/00$ معنادار است و این رابطه خطی متغیرهای مستقل و متغیر وابسته را تأیید می کند. بنابراین به ترتیب متغیر مقبولیت اجتماعی $.0/34$ درصد، دگرخواهی $.0/22$ درصد، تعهد اجتماعی $.0/20$ درصد، احساس امنیت $.0/20$ درصد و تعاملات اظهاری $.0/10$ درصد، بر میزان اعتماد اجتماعی تعییم یافته تأثیر می گذارند و متغیر گستردگی روابط در کاهش یا افزایش اعتماد اجتماعی تعییم یافته مؤثر نیست.

شکل ۱ تحلیل مسیر

نتیجه‌گیری:

متغیر اصلی این تحقیق، اعتماد اجتماعی تعیین‌یافته است. ابعاد تشکیل دهنده اعتماد اجتماعی تعیین‌یافته با الهام از مؤلفه‌هایی که جانسون برای اعتماد مدنظر قرار داده، عبارتند از: صداقت، صراحت، سهیم کردن، تمایلات همکاری جویانه و اطمینان. از میان ابعاد تشکیل دهنده اعتماد تعیین‌یافته، میزان صراحت، سهیم کردن و اطمینان در بین پاسخگویان در حد پایین است و تنها میزان دو متغیر صداقت و تمایلات همکاری جویانه در بین پاسخگویان در حد متوسط است.

میزان اعتماد اجتماعی تعیین‌یافته در این تحقیق که از ۲۱ گویه ساخته شده است در بین پاسخگویان در سطح پایین قرار دارد، که دلیلی بر اثبات ادعای ما در این تحقیق، مبنی بر پایین بودن اعتماد اجتماعی تعیین‌یافته در بین شهروندان ارومیه است.

در کل تفاوت فاحشی در اعتماد اجتماعی تعیین‌یافته مردان با زنان مشاهده نشد، لیکن میزان اعتماد اجتماعی تعیین‌یافته در ارتباط با مقوله قومیت تفاوت قابل ملاحظه‌ای دارد کردها با میزان میانگین ($df=2$, $Sig=0.000$, $f=8.214$) نسبت به دو قوم فارس

(۶۰/۶۴) و ترک (۱۶/۶۴) اعتماد اجتماعی تعمیم یافته بالاتری دارند.

همچنین در تحقیق حاضر بدست آمد که میزان مقبولیت اجتماعی، احساس امنیت، دگرخواهی و تعهد اجتماعی در بین پاسخگویان در حد پایین است، در حالی که، تعاملات اظهاری و گستردگی روابط در بین پاسخگویان در حد متوسط بوده است.

براساس یافته‌های تحقیق، متغیرهای تعاملات اظهاری، گستردگی روابط، تعهد اجتماعی، دگرخواهی، مقبولیت اجتماعی و احساس امنیت بر روی اعتماد اجتماعی تعمیم یافته تأثیر می‌گذارند. با آزمون همبستگی پیرسون، مشخص شد که تعاملات اظهاری، مقبولیت اجتماعی، دگرخواهی، احساس امنیت و تعهد اجتماعی مستقیماً رابطه معناداری با متغیر وابسته دارند و همبستگی آنها متوسط است. در حالی که، متغیر گستردگی روابط مستقیماً رابطه معناداری با متغیر وابسته ندارد، بلکه از طریق متغیرهای دگرخواهی و احساس امنیت بر آن تاثیر دارد. همچنین نتایج آزمون فرضیات در مورد رابطه بین متغیرهای مستقل و واسطه نشان می‌دهد که بین گستردگی روابط و مقبولیت اجتماعی رابطه معناداری به لحاظ آماری وجود ندارد. رابطه بین تعاملات اظهاری و دگرخواهی نیز معنادار و درجه همبستگی بین آنها متوسط است. همچنین، رابطه بین تعاملات اظهاری و احساس امنیت نیز معنادار نیست و رابطه بین تعاملات اظهاری و تعهد اجتماعی نیز معنادار و درجه همبستگی بین آنها متوسط است.

از نتایج نظری این مطالعه می‌توان به تایید نظریه زتمکا، کلاس اووه و چلبی درباره اعتماد اجتماعی تعمیم یافته در جمعیت مطالعه و عدم تایید یکی از فروض نظری ملهم از مباحث فوکویاما و پاتنام مبتنی بر افزایش اعتماد اجتماعی تعمیم یافته در اثر گسترش روابط جمیعی (گستردگی روابط) اشاره کرد.

همچنین نتیجه این تحقیق نیز مانند تحقیقات دیگر حاکی از پایین بودن میزان اعتماد اجتماعی تعمیم یافته در ایران و به طور خاص جامعه آماری مورد مطالعه است.

منابع:

- [۷۰] ادهمی، جمال، اعتماد بین قومی، پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه تربیت معلم، ۱۳۸۶.
- [۷۱] امیر کافی، مهدی، اعتماد اجتماعی و عوامل مؤثر بر آن، پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه شهید بهشتی، ۱۳۷۴.
- [۷۲] تاجبخش، کیان، سرمایه اجتماعی «اعتماد، دموکراسی و توسعه»، ترجمه افшин خاکباز و حسن پویان، تهران، انتشارات شیرازه، ۱۳۸۴.
- [۷۳] ترنر، جاناتان. اچ و بیگلی. ال، پیدایش نظریه جامعه‌شناسی، ترجمه عبدالعلی لهسائی زاده، شیراز، چاپ اول، نشر دانشگاهی، ۱۳۷۱.
- [۷۴] چلبی، مسعود، جامعه‌شناسی نظم، تهران، نشر نی، ۱۳۷۵.
- [۷۵] چلبی، مسعود، بررسی تجربی نظام شخصیت در ایران، تهران، مؤسسه پژوهشی فرهنگ، هنر و ارتباطات، ۱۳۸۱.
- [۷۶] عباس زاده، محمد، عوامل مؤثر بر شکل گیری اعتماد دانشجویان، فصلنامه رفاه اجتماعی شماره ۱۵ سال چهارم، ۱۳۸۳.
- [۷۷] کلمن، جیمز، بنیادهای نظریه اجتماعی، ترجمه منوچهر صبوری، نشر نی، تهران، ۱۳۷۷.
- [۷۸] کمالی، افسانه، مطالعه تطبیقی اعتماد در دو حوزه فرهنگ و سیاست، پایان نامه دکترا، دانشگاه تهران، ۱۳۸۳.
- [۷۹] گیدنز، آنتونی، تجددو تشخّص، ترجمه ناصر موافقیان، نشر نی، تهران، ۱۳۸۲.
- [۸۰] گیدنز، آنتونی، پیامدهای مدرنیت، ترجمه محسن ثلاثی، نشر مرکز، تهران، ۱۳۸۰.
- [۸۱] دفتر طرحهای ملی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی، پیمایش ملی ارزشها و نگرشهای ایرانیان، موج اول، ۱۳۸۰.
- [۸۲] دفتر طرحهای ملی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی، پیمایش ملی ارزشها و نگرشهای ایرانیان، موج دوم، ۱۳۸۲.
- [۸۳] Luhmann, Niklas, Trust and power: tow works by Nicolas Luhmann,

- Chichester [etc.]: Wiley, pitman press, 1979.
- [84] Putnam, D. Robert Bowling alone: The collapse and Revival of American Community New York: Simon and Schuster, 2000.
- [85] Sztompka, pioter. Trust: A sociological Theory. Port chester, NY. USA: Cambridge University Press. University Press, 2000.